

rettedes der en hel Del Hjelpeapoteker forskellige Steder i Landet, blandt andet ogsaa i Aars, selvfølgelig for Befolkningens Skyld, for at den skulde have lettere ved at blive betjent med Apotekervarer. Nu skal disse Apoteker etableres som selvstændige Apoteker, og der skal ansættes en halv Snes Apotekere paa dem. Det forekommer mig, at der ved Besættelsen af disse Pladser maa tages Hensyn til Befolkningens Interesser i højere Grad end til de Farmaceuters, der maaske har større Anciennet end de, som i Øjeblikket sidder som Bestyrere af Hjelpeapotekerne. Den Mand, der sidder i Aars, er vel anset i enhver Henseende og er blevet yndet af Befolkningen derovre. Befolkningen vil sætte megen Pris paa, om han kunde faa Apoteket. Jeg ved, at Sundhedsstyrelsen skal indstille til Ministeriet, og jeg antager, at den vil indstille efter Anciennet og tage Hensyn til den af Ansøgerne, der er den ældste, men jeg mener, at Justitsministeren, som udnævner, maa, naar Manden ellers er fuldt ud kvalificeret, tage Hensyn til Befolkningens Interesser. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil erindre, at da Apoteket i sin Tid blev oprettet, skete det for Befolkningens Skyld, og at det fremdeles er til for Befolkningens Skyld og ikke for Farmaceuternes Skyld. Saavel i Landboforeningen som i Borgerforeningen og Sogneraadet næres der et stærkt Ønske om at faa udnævnt den Mand, der har oparbejdet Apoteket og har været der i 10 Aar. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister, som ogsaa paa anden Maade er eller vil blive gjort bekendt med disse Ønsker, vil tage Hensyn dertil og se paa Befolkningens Interesse i højere Grad end paa Farmaceuternes.

Der stod for en Tid siden i Bladene en Meddelelse om, at den højtærede Justitsminister havde nedsat en Kommission til at undersøge Auktionsvæsenet og udarbejde Forslag derom. Denne Meddelelse glædede mig i høj Grad, da jeg gentagne Gange har stillet Krav om at faa vort uforvarselige Auktionsvæsen reformeret, og jeg antog, at der her var sket et første Skridt i den rigtige Retning, idet Meddelelsen vistnok er udsendt officielt. Imidlertid, da jeg saa Kommissionens Sammensætning, fik jeg straks Indtrykket af, at det var neppe en Kommission, som skulde gøre Forarbejde til en Reform af hele vort Auktionsvæsen. Jeg fik Indtryk af, at det her slet ikke gjaldt de Auktioner, som haardt trænger til Reform, nemlig de

offentlige Auktioner, men Landboforenings-, Husmandsforenings- og Auktionsforeningsauktionerne, som ikke i væsentlig Grad trænger til Reform, og jeg har senere faaet bekræftet, at det netop er denne Side af Sagen, Kommissionen skal beskæftige sig med, hvorimod den neppe faar at gøre med de Auktioner, som i højeste Grad trænger til at reformeres. Naar man fra alle Sider i denne Sal har udtalt Ønske om en Reform af vort Auktionsvæsen, er det ret ejendommeligt at se en Justitsminister en skønne Dag nedsætte en Kommission til Behandling af Auktionsvæsenet, men glemme at forlange, at den skal behandle de Auktioner, hvis Reformering der er udtalt Ønske om, og i Stedet paalægger den at behandle de Auktioner, der ikke i Virkeligheden har Reform behov.

Hvad er der da med de offentlige Auktioner, siden jeg gentagne Gange har udtalt Ønsket om at faa dem reformeret, og siden man i Retsplejeudvalget enstemmigt har udtalt Ønsket derom? Er de da saa forkastelige? Ja, det forekommer mig, at de er i højeste Grad forkastelige. Naar man erindrer, at ved offentlige Auktioner vil Statskassen som Regel faa en Indtægt, der svinger omkring 4 pCt. — undertiden er den ikke nær saa stor, undertiden en Smule større —, men at man for at faa de Penge ind i Statskassen paalægger Befolkningen en Byrde, der er langt større, idet Salæret løber op til det 3- eller 4-, undertiden 5-dobbelte, naar alt regnes med, maa vi Statsrepræsentanter, Rigsdag og Regering, erkende, at det er et Forhold, vi ikke kan være bekendt at opretholde. Jeg har tidligere karakteriseret de offentlige Auktioner her, i Dag vil jeg under Forudsætning af den højtærede Formands Tilladelse oplæse en Karakteristik af dem, der er givet af det Udvalg, som Landboforeningerne nedsatte til at drøfte det Spørgsmaal. Man kan sige, at Landboforeningerne i høj Grad er Part i Sagen, naar de her beskæftiger sig med de offentlige Auktioner, og det er rigtigt, men Billedet, de giver, er alligevel sandt, det vil ærede Medlemmer faa at se, hvis de undersøger Sagen. Karakteristikken lyder saaledes:

„Omkostningerne er enevældigt fastsatte af Inkassator, i Regelen til det kendte Tal $12\frac{1}{2}$ pCt. inkl. Statskassegebyr, men hertil lægges som Regel 1) Omkostninger ved Auktioners Forberedelse og Annoncer samt derhos 2) et Gebyr, som Sælgeren ekstra skal udrede, af ind-